

Balassagyarmati Törvényszék
3. Bf. 124/2012/9. szám

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2013. év január hó 30. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette miatt ... ellen indított büntetőügyben a Salgótarjáni Városi Bíróság 4.B.163/2012/2. számú ítéletét megváltoztatja;

... vádlottat az ellene lopás vétsége miatt (Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulat) emelt vád alól felmenti.

A törvényszék ... vádlottal szemben a lopással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés (Szabs. tv. 177.§ (1) bek. a./ pont) miatt 20 (Húsz) nap elzárást szab ki.

A vádlott által 2012. április 2. napjától április 4. napjáig őrizetben töltött időt a kiszabott elzárás tartamába beszámítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 13.390.- (Tizenháromezer-háromszázkilencven) forint bűnügyi költséget a vádlott viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Salgótarjáni Városi Bíróság a 2012. év április hó 4. napján kihirdetett fenti számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki lopás vétségében (Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulat), ezért 180 óra közérdekű munka büntetésre ítélte, melyet fizikai munkakörben köteles letölteni.

Tájékoztatva továbbá a vádlottat a közérdekű munka esetleges átváltoztatásának lehetőségéről.

Az elsőfokú bíróság a vádlott által 2012. április 2. napjától őrizetben töltött időt a kiszabott büntetésbe beszámította akként, hogy 18 óra közérdekű munkát ledolgozottak tekintett.

Rendelkezett továbbá a sértett részére történő kártérítés, eljárási illeték és bűnügyi költség vádlott általi megfizetéséről.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a bűncselekmény téves minősítése és a büntetés súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása és közügyek gyakorlásától való eltiltás alkalmazása érdekében.

A Nógrád Megyei Főügyészség B.606/2012/I. BF. számú átiratában az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta és indítványozta az ítélet ügyészi indítványnak megfelelő megváltoztatását, a vádnak megfelelően lopás helyett rablás büntetnének megállapítását.

A vádlott és védője írásban benyújtott fellebbezési ellenkérelmében, valamint a nyilvános ülésen tett nyilatkozatában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte tekintettel arra is, hogy a Btk. 2. §-a értelmében az elkövetési érték ma már szabálysértési értéknek minősül, ezért a cselekmény már nem minősül bűncselekménynek.

Az ügyészi fellebbezés nem alapos.

A törvényszék az ügy érdemi elbírálására nyilvános ülést tűzött ki, majd a 2012. november 14. napján tartott nyilvános ülésen bizonyítás felvételét, a bolt kamerafelvételének megtekintését rendelte el, ezért az ügyet tárgyalásra utalta.

A törvényszék a Be. 346.§ (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt a Be. 363. §-a szerinti tárgyaláson bírálta felül.

A tárgyaláson az ügyész fellebbezését változatlan tartalommal tartotta fenn, míg a vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A törvényszék a felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a büntetőeljárási szabályokat megtartotta, feltárta és értékelési körébe vonta azokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek. A tényállást a bizonyítékok egymással is összefüggő értékelése alapján határozta meg úgy, hogy indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében megjelölt hiányosságoktól, az egyik fél sem támadta, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárás során a Be. 351. § (1) bekezdésének megfelelően.

A törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság azon indokolásbeli okfejtésével, ami alapján a vádbeli cselekményt rablás büntette helyett lopás vétségének minősítette.

A Btk. 321. § (2) bekezdése értelmében rablás az is, ha a tetten ért tolvaj a dolog

megtartása végett erőszakot avagy élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz.

A törvényszék természetesen egyetértett az ügyészi érvelés azon részeivel, miszerint jelen esetben a lopás befejezetté vált, amikor a vádlott az üzletből fizetés nélkül kívánt távozni. Megvalósult a tettenérés is, azáltal, hogy a biztonsági őr a dolog elvételét követően felszólította a tolvajt az eltulajdonított elkövetési tárgy visszaadására. Az is megállapítható, hogy a vádlotti magatartás kettő célt szolgált, ahogy ezt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította, az részben a felelősségre vonás előli menekülést, másrészt a lopott dolog megtartását célozta, és ez a kettősség még nem is zárja ki a rablás (2) bekezdés szerinti megállapításának lehetőségét.

Viszont töretlen a bírói gyakorlat ateckintetben, hogy az (1) bekezdés esetében, amikor az elvétellel valósítja meg az elkövető a rablási cselekményt, a bűnösség megállapításának csak akaratot megtörő erőszak esetében van helye, akkor mi indokolná dogmatikailag, hogy a (2) bekezdés esetében ugyanazon szóhasználatlal megjelölt erőszaknak már kisebb foka is elegendő lenne a rablási cselekmény megállapításához. Erre nem szolgálhat indokul az sem, hogy itt az erőszak már nem eszköz, illetőleg előcselekmény, hanem a lopásnak utócselekménye.

A törvényszék álláspontja szerint a (2) bekezdésben meghatározott rablás megállapíthatósága esetén is szükséges, hogy a terhelt által alkalmazott erőszak elérjen egy olyan fokot, amely legalább a lehetőségét teremtsen meg annak, hogy alkalmas legyen arra, hogy az őt tetten érő személyt megakadályozza az eltulajdonított dolog visszavételében.

Jelen ügyben ilyen erőszak kifejtésére a vádlott részéről nem került sor, az üzlet kamerafelvételén alig észrevehető a mozdulat, a karmolást a sértett nem is észlelte, így ez a terhelti magatartás semmiképpen nem értékelhető komoly ellenállás leküzdésére alkalmas fizikai kényszernek, de valójában még az akarat hajlítására sem volt alkalmas. A biztonsági őr továbbra is kifejtette azt a magatartást, hogy a vádlottat próbálja visszatartani a tett helyszínén, míg a terhelt támadó magatartást nem tanúsítva az oszlopba kapaszkodva ellenállt.

Mindezek alapján a törvényszék álláspontja szerint sem minősül súlyosabban a cselekmény lopás vétségénél. Utal a törvényszék az ügyészi fellebbezésben foglaltak kapcsán arra is, hogy a bíróság a vádhoz kötve van és mivel a vád a garázdaság tényállási elemeit maradéktalanul nem tartalmazza, így a bíróság ezen bűncselekmény vonatkozásában marasztaló rendelkezést nem is hozhatott.

A 2012. évi II. törvény (Szabs. tv.) 253.§ (2) bekezdése módosította 2012. április hó 16. napjával kezdődő hatállyal a Btk. 138/A. § a) pontját. A módosítás értelmében az

elkövetési érték akkor kisebb, ha az 50.000.- forintot meghaladja, de a 200.000.- forintot nem haladja meg.

2012. április 16. napjával pedig a Btké. 28. § (1) bekezdés e./ pontja értelmében nem bűncselekmény, hanem szabálysértés valósul meg, ha a lopást (Btk. 316. §) 50.000.- forintot meg nem haladó értékre követik el.

Az irányadó tényállás szerint jelen esetben a lopási cselekmény elkövetési értéke 28.996.- forint.

A Btk. 2. §-a értelmében ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni.

Erre figyelemmel a törvényszéknek az ítélet felülbírálata során az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezéseket kellett alkalmaznia, mivel ez esetben a vádlott cselekménye már nem bűncselekmény.

Mindezekre tekintettel a vádlottat a Be. 331. § (1) bekezdés és a Be. 6. § (3) bekezdés a./ pont I. fordulata alapján az ellene lopás vétsége miatt emelt vád alól - mert a vád tárgyává tett cselekmény már nem bűncselekmény, hanem szabálysértés - felmentette.

A másodfokú bíróság megállapította egyben a Be. 337. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Szabs. tv. 252. § (4) bekezdésében foglalt átmeneti rendelkezésekre is - , hogy a vádlott cselekménye a 2012. évi II. törvény (Szabs. tv.) 177. § (1) bekezdés a./ pontja szerint minősül tulajdon elleni szabálysértésnek.

Tekintettel az ilyen jellegű cselekmények országos és helyi szinten történő elszaporodására, továbbá arra, hogy a kár csak kis részben térült meg, valamint arra, hogy a jelen cselekmény elkövetését megelőzően ugyanezen üzlet sérelmére megvalósított szabálysértés elkövetése miatt a Salgótarjáni Városi Bíróság már 7 nap elzárást szabott ki a terhelttel szemben, a törvényszék álláspontja szerint a büntetési célokat csak elzárás szolgálhatja, amelynek tartamát - a fokozatosságra tekintettel - a törvényszék a korábbinál magasabb tartamban határozta meg.

Rendelkezett a törvényszék az őrizetben töltött idő elzárásra történő beszámításáról.

Az elsőfokú bíróságnak az egyéb rendelkezései megfelelnek a büntető anyagi- és eljárásjogi szabályoknak.

A törvényszék ... felelősségét szabálysértés elkövetéséért megállapította, ezért a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdésében foglaltakra - a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére kötelezte.

A Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye.

Balassagyarmat, 2013. év január hó 30. napján

Dr. Kovács István sk. a tanács elnöke

Dr. Varga Zsolt sk. a tanács tagja, előadó

Lászlóné dr. Verebélyi Edina sk. a tanács tagja